

Przygotowanie się na Narodzenie Pańskie

Aby łamanie się opłatkiem w wigilijny wieczór było wyrazem autentycznej życzliwości, miłości i przebaczenia, najpierw idź do spowiedzi i wyznaj Jezusowi wszystkie swoje grzechy oraz pomódl się o dar przebaczenia wszystkiego wszystkim:

Panie Jezu, proszę Cię o łaskę przebaczenia tym wszystkim, którzy mnie skrzywdzili i zadali mi cierpienie (wymień imiona tych osób).

Proszę, daj mi łaskę bezwarunkowego przebaczenia (wymień imię tej osoby), której (któremu) najtrudniej jest mi przebaczyć. Panie Jezu, mocą swojej przebaczącej miłości, którą ogarniasz nas z wysokości swojego Krzyża, aktem woli, z głębi swojego serca, wybaczam (wypowiedz imię tej osoby) wszystkie krzywdy, które mi wyrządził(a). Błogosław ją (go) i prowadź do nieba.

Panie Jezu, również ja proszę o przebaczenie tych wszystkich ludzi, których w jakikolwiek sposób skrzywdziłem(-am). Dziękuję Ci, że uwalniasz mnie teraz od tego wielkiego zła, jakim jest brak przebaczenia. Niech Twój Święty Duch napełni mnie światłem miłości i pokoju, niech uzdrawia uczucia oraz wszystkie rany mojego serca. Amen.

Wieczór Wigilijny w katolickiej rodzinie

Polska rodzina chrześcijańska kultywuje wiele zwyczajów i tradycji wyrosłych z dziedzictwa kulturowego narodu. Szczególna atmosfera panuje w Wigilię. Z tym dniem związanych jest też najwięcej obrzędów, obyczajów i wierzeń. Wigilia to jedno z najbardziej rodzinnych polskich świąt. Każdy z nas pragnie, by był to szczególny czas. Oto kilka wskazówek jak powinna wyglądać wigilia w rodzinie chrześcijańskiej. Ten jedyny dzień w roku – 24 grudnia jest ukierunkowany na przeżycie jednego wydarzenia, które rozpoczyna wieczerza wigilijna i którego kulminacją jest uroczysta Pasterka – narodzenia Jezusa Chrystusa. Wieczerza wigilijna ma charakter wybitnie religijny. Głębokie przeżycie tego wieczoru jednoczy każdą rodzinę i pozostawia wiele miłych wspomnień. Niemal w każdym domu ubiera się choinkę, pod którą często ustawia się żłóbek z figurą Dzieciątka Jezus, dla upamiętnienia narodzenia Pana Jezusa w Betlejem.

Stół nakrywamy białym obrusem, pod którym zgodnie z tradycją umieszczamy siano. Na centralnym miejscu stołu, wśród wielu przygotowanych specjalnie na tę okazję postnych potraw (tradycja mówi, że powinno być ich 12), stawiamy talerzyk z poświęconym opłatkiem i otwartą księgę Ewangelii. Choć zgodnie z prawem kościelnym nie ma obowiązku postu w tym dniu, to jednak zwyczajowo stosuje się tradycyjny post

(powstrzymanie się od potraw mięsnych). Na wigilijnym stole umieszczamy także zapaloną świecę (np. Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom), która jest symbolem przychodzącego do nas Jezusa, a zarazem znakiem świadectwa naszej chrześcijańskiej wiary. Pali się ją w czasie wspólnych posiłków i spotkań w ciągu całego okresu Narodzenia Pańskiego. Jedno miejsce przy stole zostawiamy wolne. Pozostawienie wolnego i nakrytego miejsca przy stole też jest pięknym zwyczajem, wyrażającym pamięć o naszych bliskich, którzy nie mogą spędzić świąt z nami. Jest to także znak więzi ze zmarłymi z naszych rodzin oraz gotowości przyjęcia do naszego domu w ten szczególny wieczór osoby samotnej. Warto wcześniej pomyśleć o zaproszeniu do naszego stołu takiej właśnie osoby. Może to być samotny sąsiad czy może jakiś dalszy krewny albo człowiek biedny. Sens wolnego miejsca przy stole najpełniej wyraża się wtedy, gdy zostanie ono wypełnione.

Gdy ukaże się pierwsza gwiazdka na niebie, wokół odświętnie zastawionego stołu gromadzi się rodzina, która rozpoczyna wieczerzę wigilijną od śpiewu kolędy „Dzisiaj w Betlejem”.

Głowa Rodziny zapala świecę i unosząc ją do góry, mówi:

Światło Chrystusa!

W: Bogu niech będą dzięki.

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Amen.

P: W ten wigilijny wieczór, kiedy wspominamy świętą noc, w której narodził się nam Zbawiciel, gromadzimy się przy wspólnym stole na czuwaniu. Chciejmy wstuchać się w tekst Ewangelii, która mówi o Narodzeniu Jezusa.

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza (Łk 2, 1-14):

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwala Pańska zewsząd ich

oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: „Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie". I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania".

P: Oto słowo Pańskie.

W: Chwała Tobie, Chryste.

P: Wielbimy Cię, Panie, w tajemnicy Twojego Wcielenia: bądź uwielbiony, Panie.

W: Bądź uwielbiony, Panie.

P: Dziękujemy Ci, Panie, że z miłości do nas przyszedłeś na świat. Dziękujemy Ci, Panie.

W: Dziękujemy Ci, Panie.

P: Panie, pomóż nam na co dzień świadczyć o Twojej miłości wszędzie tam, dokąd nas posyłasz. Zostań z nami, Panie.

W: Zostań z nami, Panie.

P: Udziel naszej rodzinie darów jedności, pokoju, miłości, dobroci i życzliwości. Zostań z nami, Panie.

W: Zostań z nami, Panie.

P: Miej w opiece Kościół święty, papieża, biskupów i kapłanów oraz wszystkich, którzy poświęcili swoje życie na służbę Tobie i bliźnim. Zostań z nami, Panie.

W: Zostań z nami, Panie.

P: Obdarz łaskami wszystkich naszych krewnych, przyjaciół, znajomych, sąsiadów i współpracowników. Zostań z nami, Panie.

W: Zostań z nami, Panie.

P: Pociesz wszystkich nieszczęśliwych, chorych, samotnych i opuszczonych. Zostań z nami, Panie.

W: Zostań z nami, Panie.

P: Przywróć pokój na świecie, powstrzymaj przemoc i prześladowania. Zostań z nami, Panie.

W: Zostań z nami, Panie.

P: Udziel daru wiecznej radości w Twoim Królestwie wszystkim naszym zmarłym. Zostań z nami, Panie.

W: Zostań z nami, Panie.

Ojciec nasz...

Zdrowaś Maryjo...

P: Wszchemogący wieczny Boże, racz przyjąć nasze modlitwy, które zanosimy do Ciebie w ten wigilijny wieczór i spraw, abyśmy zawsze byli wiernymi świadkami Wcielenia Twego Syna, a Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

W: Amen.

P: Panie Boże, w tą świętą noc Twoja miłość zajaśnieje w światłości narodzonego Twego Syna : spraw, abyśmy w naszym codziennym postępowaniu jaśnili blaskiem Twojej światłości . Pobłogosław nas i te opłatki ,którymi będziemy się dzielić zwyczajem wielu pokoleń. Naucz nas dzielić się chlebem , miłością i życzliwością z każdym człowiekiem. Obdarz nas wszystkich Twoim pokojem, abyśmy wspólnie sławili Twoją Ojcowską dobroć. Przez Syna Twego Chrystusa Pana naszego. AMEN

P: A teraz podzielmy się wszyscy opłatkiem. Niech ten gest łamania się chlebem będzie znakiem naszej miłości, jedności, braterstwa i pojednania.

Po dzieleniu się opłatkiem wszyscy zgromadzeni odmawiają wspólnie modlitwę przed posiłkiem:

Panie Jezu Chryste, zasiądź między nami. Udziel nam radości Twego Narodzenia. Niech się okazemy Twoimi uczniami, a stół nasz niech będzie znakiem pojednania. Amen.

Wieczerną wigilijną kończymy modlitwą:

Za ten posiłek i wszystkie dary Twojej dobroci chwalimy Ciebie, Boże, przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Po wieczerzy wigilijnej jest czas na wspólne śpiewanie kolęd